Prima instanță Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Eduard Galușceac)
Dosarul nr. 2r-517/26 (2-26018978-02-2r-13032026)

D E C I Z I E

09 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Gabriela Kornacker în interesele lui Fulga Grabovski,

în cauza civilă la cererea depusă de Fulga Grabovski împotriva lui Anatol Matasaru cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026, prin care s-a respins cererea depusă de Fulga Grabovski cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor în privința lui Matasaru Anatol,-

c o n s t a t ă:

Poziția instanței de fond:

La 18 februarie 2026, Fulga Grabovski a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor în privința lui Matasaru Anatol.

În motivarea cererii a indicat că la data de 05 februarie 2026, Julieta Savițchi a publicat pe Facebook o postare în care a acuzat-o public, în mod fals, că ar fi autoarea canalului de Telegram „Observatorul”, insinuând implicarea ei în publicarea unei investigații care o viza.

Menționează că nu este autoarea canalului respectiv, fapt comunicat public pe canalul de Telegram „PATRIOT”.

Ulterior, în mod concertat, soțul acesteia - Anatol Matasaru - a inițiat o campanie de hărțuire și denigrare împotriva lui Fulga Grabovski.

La data de 16 februarie 2026, ora 13:30, în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, etajul 4, Fulga Grabovski a fost: urmărită în mod insistent;

filmată continuu cu echipament profesional; insultată și calomniată; îmbrâncită; supusă intimidării și umilinței publice; hărțuită sexual; amenințată cu deplasarea la domiciliul său; amenințată cu moartea.

Incidentul a durat aproximativ 1,5-2 ore. A apelat 112 și a depus plângere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 169[1] Cod penal - acte de persecuție (stalking).

La data de 17 februarie 2026, agresorul a publicat pe pagina sa de Facebook (11.000 urmăritori): un video montat manipulativ (6 minute din 1,5 ore); fotografia sa de familie cu copiii minori; conținut denigrator, sexist și calomnios; afirmații privind presupuse infracțiuni grave ale mele și ale soțului său (omor, contrabandă, delapidări etc.); insulte degradante cu caracter sexual. ”Expresia populară „a apuca (înainte) ca curva prăjina” sau „Din cocoș nu faci găină, nici din Snejana gospodină! - folclor este o formulare rară dar valabila si-n sec.XXI Figuranta șorista în acest sens este Fulga, alias Snejana Grabovschi. Soția unui angajat MAI, alias ***** sau poreclit „Grob”.

Snejana mai are norocul sa fie ruda cu ...sau legătura principală dintre Snejana și Diana Scobioală (Sârcu), ultima provine din clanul Sârcu din organele de drept a RM.

În acest clan, când se întrunesc de sărbători, e un carnaval ca în Veneția. Numai Dorin Scobioală poartă mantie ambigena de judecător – procurer - avokkat. Însă și Pidorin este un fel de judecător-procuror-arbitru a mass-mediei RM și anume el decide cui sa fie repartizate granturi europene pentru mass-media.

Dorin Scobioală: Soțul Dianei Scobioală (judecator-CEDO), cunoscut pentru activitatea sa în mass-media (Centrul de Monitorizare a Presei), care gestionează proiecte și finanțări externe pentru sectorul media. Cum a ajuns Diana Scobioală (Sârcu) judecător în Curtea Europeana, nu va spun.

Deci, revenim la subiect, actrița XXX și *****.

Fapt ca steaua Snejana nu a lucrat o zi în viața ei, în afara de contractele cu gruparea Șor. A născut 3 copii. ***** a fost fugărit din MAI pentru scheme. Nashul lui a rămas in continuare sef la IGSU.

De unde Snejana cu ***** au conac, mașini luxoase..., daca ***** a activat mereu în MAI?

E o alta chestie penală ca, se vorbește prin târg, ca Vladimir Ilici ***** are 2 morți în spate (SIS-ki are probele), - cazul de la SOACRA (2016), - delapidări de fonduri europene prin scheme ... - se mă vorbește pe la colțuri că, mai figurează în dosare de contrabanda prin Transnistria pe care le mușamalizează cumătru-su de la PCCCOS - Sergiu Roșu. Mai deține arme kalashnikov modificate. „Curva apucă prăjina”.

În acest context, folosim expresia ,,curva apuca prujina,, pentru a sublinia ceea ce consideră a fi o tactică de manipulare: Fulga Grabovschi adoptă public

rolul de „revoltată” și „luptătoare împotriva corupției” (prin canalul său de Telegram PATRIOTMD), deși, conform realității, mediul său familial și sursele de venit ar fi tocmai rezultatul schemelor pe care le-ar critica.

Mecanismul „Atacului preventiv” (Curva și prăjina). Utilizarea acestei expresii în cazul Fulgăi Grabovschi sugerează o strategie de „spălare de imagine” prin zgomot. Prin canalul PatriotMD, aceasta adoptă un discurs justițiar care are dublu rol: - Să îi ofere o aură de „victimă a sistemului” sau „luptătoare”. - Să distragă atenția de la averea familiei și de la trecutul soțului său (poreclit „*****” sau „Grob”). Concluzie: Cazul descris mai sus este un exemplu de „captură de stat la nivel micro”, unde legăturile de rudenie (clanul Sârcu-Scobioală) oferă protecție juridică și mediatică, în timp ce exponenții din eșalonul doi (precum familia Grabovschi) execută agenda publică și beneficiază de resurse financiare din scheme de contrabandă sau delapidări.

Este o situație în care „păpușarii” controlează atât justiția (prin robele de judecători), cât și „opinia publică” (prin granturi și canale de Telegram), lăsând cetățeanul de rând într-un teatru de absurd. *Fulga ...vai ce vaca ești...”

Postarea dată, la momentul întocmirii prezentei cereri (ora 3:07, 18 februarie 2026), a fost distribuită de 98 de ori.

De asemenea, postarea a fost preluată (distribuită) de către Marin Andonii, un alt activist auto-întitulat, cu antecedente penale, având 103 000 de urmăritori, precum și de către colega lor de serviciu Maria Olar, care are 22 000 de urmăritori.

Toate aceste postări sânt însoțite de zeci de comentarii cu conținut sexist, defăimător, ofensator, înjositor (capturile se anexează).

Menționează că din toate aceste acțiuni au de suferit și rudele sale, menționate în postare, care nu au nicio vină și nicio legătură cu activitatea sa profesională.

Acțiunile respective reprezintă: persecuție sistematică; violență psihologică; violență digitală; hărțuire sexuală; intimidare publică; expunerea minorilor la risc; incitare la hărțuire colectivă.

Postarea conține „date informatice cu conținut abuziv” în sensul art. 2 din Legea nr. 1069/2000 cu privire la informatică - informații discriminatorii, inclusiv sexiste, informații care incită la ură, imagini (fotografii/videoclipuri) cu conținut sexual sau pornografic, mesaje amenințătoare, obscene, calomnioase, defăimătoare ori alte mesaje ofensatoare.

Acțiunile descrise întrunesc elementele: art. 169^1 Cod penal - acte de persecuție; violență psihologică și digitală conform art. 2 din Legea nr. 45/2007; atingere gravă adusă demnității, reputației și securității personale.

Publicarea fotografiei minorilor și amenințările indirecte sporesc riscul real pentru siguranța familiei sale.

Referitor la starea de pericol a indicat că acțiunile agresorului au creat stare de anxietate și frică justificată, insomnii, au determinat modificarea conduitei sale profesionale și private, creează risc iminent de agresiune fizică și afectează copiii săi minori.

Agresorul manifestă comportament obsesiv și agresiv, cu potențial de escaladare.

Cere victima Fulga Grabovski: obligarea agresorului de a sta la o distanță minimă de 200 metri de dânsa și de copiii, excluzând orice contact vizual; interzicerea oricărui contact direct sau indirect, inclusiv telefonic, prin rețele sociale, prin terți sau prin mijloace electronice; interzicerea apropierii de: - locul său de muncă, Judecătoria Chișinău, domiciliul, instituțiile de învățământ ale copiilor; obligarea agresorului de a participa la program de consiliere psihologică pentru gestionarea comportamentului agresiv; obligarea agresorului să elimine imediat toate postările, imaginile și materialele video cu conținut abuziv ce vizează pe dânsa sau copiii acesteia; să șteargă datele informatice respective din dispozitivele și sistemele informaționale pe care le controlează; să se abțină de la orice publicare ulterioară privind viața personală a lui Fulga Grabovski sau familia acesteia cu stabilirea măsurilor pe durata maximă prevăzută de lege (6 luni).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026, s-a respins cererea depusă de către Fulga Grabovski cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor în privința lui Matasaru Anatol, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

La 06 martie 2026 avocata Gabriela Kornacker, în interesul lui Fulga Grabovski a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026, solicitând casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Gabriela Kornacker în interesul lui Fulga Grabovski a reiterat cele menționate de ultima în cererea cu privire la emiterea ordonanței de protecție. Suplimentar a menționat că Fulga Grabovski este avocat și activist civic, fiind cunoscută publicului larg ca fiind în opoziție față de guvernarea actuală, dar și cu unii politicieni din opoziție, deține un canal de telegram PATRIOT.MD unde își manifestă poziția civilă cu privire la diverse probleme de interes public.

Anatol Matasaru, care are calitatea de pretins agresor în actualul proces este cunoscut opiniei publice, la fel, în calitate de activist civic. Potrivit infomației

publice disponibile, dînsul are mai multe cauze penale pendinte, a avut cîteva câștiguri la Curtea Europeană a Drepturilor Omului împotriva Republicii Moldova pentru încălcarea dreptului său la liberă exprimare, detaliu important în prezentul litigiu, or în acest caz pretinsul agresor își justifică agresiunea admisă, care potrivit art. 2 al Legii 45 reprezintă violență psihologică și digitală, sub pretexul că forma și expresiile utilizate ar fi în limitele libertății sale de exprimare.

Victima Fulga Grabovski respinge această apărare și consideră că exprimările pretinsului agresor la adresa victimei, felul în care a provocat și acționat în acest caz concret, încalcă limitele libertății de exprimare și reprezintă violență psihologică și digitală, unele acțiuni ale pretinsului agresor, se încadrează în violență fizică. Pretinsul agresor înțelege în mod eronat conceptul de critică admisibilă și în consecință acționează în mod arbitrar, cu atît mai mult că în speță victima Fulga Grabovski nu este și nu a fost funcționar public.

Consideră că acest comportament al pretinsului agresor este deosebit de problematic, mai ales în contextul modificărilor recente ale Legii nr.45, care a reglementat noțiunea de violență digitală, violență împotriva femeilor, a completat formele violenței ce beneficiază de protecție în baza legii menționate.

Libertatea de exprimare este crucială pentru o democrație sănătoasă în care fiecare persoană trebuie să se simtă valorizată, doar că acest drept nu este unul absolut, ceea ce înseamnă că exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Consideră că refuzul instanței de a o proteja pe victima Fulga Grabovski de violența denunțată, în special violența digitală și neaplicarea măsurilor solicitate de a obliga agresorul să elimine toate postările, imaginile și materialele video ce se referă la Fulga Grabovski și copii săi, să șteargă datele informatice menționate supra din dispozitivele și sistemele informaționale pe care le controlează, să se abțină de la orice publicare ulterioară privind viața privată a victimei, comparativ cu cazul doamnei judecătoare, care s-a aflat în situație comparabilă, dar a fost tratată diferit, ar putea ridica semne de întrebare cu privire la încălcarea art. 3 CEDO coroborat cu art. 14 CEDO.

Menționează că din înregistrarea audio a ședinței de judecată este evident ca la ședință au fost admiși să asiste soțul victimei – Vitalie Grabovski și activista Maria Olari. Deci, victima Fulga Grabovski a fost nevoită șă-și susțină cererea de eliberare a ordonanței de protecție nu doar în prezența lui Anataol Matasaru care a agresat-o direct, dar și în prezența Mariei Olari, despre care soția lui Anatol Matasaru, Julieta Savițchi a amenințat-o pe Fulga Grabovski în postarea din 05

februarie 2026, menționată la pct. 11 a recursului: Şi mai promit să-i spun lui Igor şi lui Fulga, pe cât de aproximativ va fi posibil, unde va protesta Maşa Olar, ca să evite locaţia şi să scape nescărmănaţi.

Deci, victima Fulga Grabovski care a solicitat protecție prin intermediul instanței de judecată a fost supusă revictimizării prin permisiunea acordată instanței activistei Maria Olari de a asista la examinarea cauzei de eliberare a ordonanței de protecție, ceea ce în opinia victimei înseamnă tolerarea de către către instanță a unui mediu intimidant și ostil pentru victimă.

Totodată, menționează că din înregistrarea audio a ședinței de judecată rezultă utilizarea de către Anatol Matasaru la adresa victimei a insultelor chiar în ședința de judecată, acestea au continuat și după finalizarea procesului. Totodată, dînsul a făcut publică și cererea de eliberare a ordonanței de protecție cu datele de identitate a victimei, expunînd-o la pericol nu doar în spațiul public, dar și în realitate, or fiecare care citește această postare cunoaște adresa de domiciliu a victimei, adresa de e-mail, numărul de telefon. Toate faptele de continuare a actelor de violență sunt expuse minuțios în plîngerea penală din 23 februarie 2025, anexată la prezentul recurs.

Aceste acțiuni nu pot nu pot fi justificate prin dreptul pretinsului agresor la liberă exprimare, or, exercitarea acestui drept trebuie realizat cu bună-credință și cu respectarea drepturilor și libertăților celorlalte persoane, inclusiv a dreptului la demnitate, onoare, reputație și integritate psihică. În speță, în mod cert pretinsul agresor a depășit limita admisibilă a libertății de exprimare, degenerînd în abuz evident, abuz care urmează a fi stopat.

În concluzie, susține că tolerarea unui asemenea comportament ar echivala cu normalizarea violenței verbale și digitale împotriva femeilor, că neintervenția ar constitui o încălcare a obligației pozitive a statului de a preveni și sancționa violența bazată pe gen, inclusiv violența digitală și solicită protecție similară ca și în cazul judecătoarei agresate.

La data de 23 martie 2026, Fulga Grabovski a depus argumente suplimentare la cererea de recurs, în care a invocat că acțiunile de intimidare și provocare apretinsului agresor nu doar că nu au încetat după ședința de examinare a cererii de eliberare a ordonanței de protecție, dar, au continuat și s-au intensificat, astfel, fiind, demonstrat caracterul continuu și escaladat al comportamentului agresorului.

Mai mult, agresorul s-a coalizat cu mai multe persoane vizibile în spaţiul public, cu care îşi continuă nestingherit activitatea, ceea ce indică un caracter coordonat şi sistematic al acţiunilor de hărţuire.

Astfel, chiar în ziua şedinţei de judecată, acesta a transmis cererea de eliberare a ordonanţei prietenului său Vadim Ungureanu, care a publicat-o pe canalul de Telegram „Ungureanu 112”, cu tot cu adresa şi numărul de telefon ale

victimei Fulga Grabovski, expunând-o în mod deliberat unui risc sporit de hărţuire şi intimidare.

În aceeaşi zi, chiar în timpul şedinţei, pe acelaşi canal apare fotografia victimei Fulga Grabovski, însoţită de comentarii înjositoare şi denigratoare.

Mai mult, la acţiunea de hărţuire şi intimidare publică s-a alăturat şi soţia lui Anatol Matasaru, Julieta Savițchi. Astfel, pe 18 februarie 2026, ora 17:28, aceasta publică pe pagina sa de Facebook un mesaj însoţit de fotografia victimei în faţa instanţei, precum şi de o imagine cu caracter umilitor şi sexualizat, cu următorul conţinut:

„ După ce l-a apucat pe bărbatu-meu de organele genitale şi nu a primit măcar o bleandă din partea lui, renumita Fulga (Snejana) Grabovschi cere în instanţă ordonanţă de protecţie că Matasaru a agresat-o sexual şi a ameninţat-o cu moartea. Şi-a luat şi doi avocaţi, pentru că ea, ca avocată nu se descurcă. Oare cui în afară de Hlopeţki şi câţiva care o plătesc pentru provocări şi isterii are nevoie de dânsa?”.

În acest context, explică că faptele expuse în mesaj sunt neadevărate şi inventate de către Anatol Matasaru şi soţia sa Julieta Savițchi. Dacă aceaste fapte ar fi fost adevărate, Anatol Matasaru cu siguranţă era să prezinte proba video întrucît tot incidentul a fost filmat de el, după care montat, cu selectarea elementelor pe care dînsul le-a considerat defavorabile pentru victimă. Lipsa acestor fapte pe video-ul montat de el denotă inexistenţa faptelor comunicate de el publicului precum că Fulga Grabovski l-ar fi apucat de organele genitale. Acest fals a fost inventat de Anatol Matasaru ca să-şi justifice propriile agresiuni sexualizate la adresa victimei. Acest tip de mesaj reprezintă o formă evidentă de violenţă psihologică şi digitală, caracterizată prin umilire publică, sexualizare şi discreditare.

Pe 23 februarie 2026, Anatol Matasaru publică pe pagina sa de Facebook o postare în care recunoaşte explicit utilizarea unui limbaj violent şi denigrator, justificându-1 ca răspuns la acţiunile victimei.

După cum se poate observa din postare, autorul - Anatol Matasaru - recunoaşte că aplică ”un limbaj violent şi denigrator” pentru a-i răspunde victimei ”cu aceleaşi metode”.

Totodată, prin afirmaţia „Dacă instanţa îi dă dreptate, ar însemna că orice propagandist se poate ascunde după o ordonanţă de protecţie imediat ce cineva îi demască metodele” autorul exercită presiune publică asupra instanţei de recurs, încercând să influenţeze percepţia asupra cauzei.

De reţinut că aceleaşi metode agresoul le-a folosit în chiar ziua pronunţării încheierii instanţei de fond, cînd acesta transmitea, în direct, informaţii compromiţătoare despre judecătorul Eduard Galuşceac, chiar la uşa acestuia,

împreună cu partenera sa Maria Olari, demonstrând un tipar de comportament agresiv şi intimidant inclusiv faţă de autoritatea judecătorească.

La fel, remarcă că ea niciodată nu a postat conţinut denigrator în adresa agresorului, ci doar a distribuit, o dată (după publicarea ameninţării soţiei agresorului - Julieta Saviţchi - în adresa victimei), postarea unui alt canal despre tergiversarea proceselor penale în privinţa lui Anatol Matasaru, informaţie publică de pe portalul instanţelor de judecată, motiv, pentru care, bănuiește că a și început toată hărţuirea şi violenţa digitală.

Susține că violenţa psihologică împotriva victimei a continuat chiar în timpul şedinţei din 18 februarie 2026, de faţă cu judecătorul. Mai exact, agresorul Anatol Matasaru a numit-o pe victimă schizofrenică, nebună (min. 1:37:00 din înregistrarea audio a şedinţei de judecată), mahalagioaică (min. 3:34:00 din înregistrare).

Toate aceste circumstanţe descrise indică asupra faptului că nu este vorba despre un conflict izolat, ci despre o campanie sistematică, continuă şi coordonată de hărţuire şi intimidare, cu componentă sexuală şi digitală, susceptibilă de protecţie penală şi civilă cumulative.

Faptele descrise întrunesc elementele violenţei psihologice şi digitale, manifestate prin insultare şi înjosire publică, ridiculizare şi discreditare, persecutare şi urmărire, răspândirea datelor cu caracter personal, utilizarea tehnologiilor informaţionale pentru intimidare.

Aceste acţiuni corespund definiţiilor legale ale violenţei psihologice şi ale dimensiunii digitale a violenţei, întrucât provoacă victimei suferinţă psihică, stare de insecuritate şi afectarea demnităţii. Caracterul repetat şi escaladant al acţiunilor demonstrează existenţa unui risc real şi actual pentru integritatea psihică a victimei, ceea ce impune intervenţia urgentă a instanţei.

Acţiunile agresorului au generat victimei suferinţe psihice, anxietate şi stare de nesiguranţă, insomnii si retrăiri, modificarea conduitei de viaţă fiind constrânsă să evite prezenţa în instanţele de judecată (locul său de muncă), să îşi limiteze apariţiile publice şi să adopte măsuri suplimentare de protecţie pentru sine şi copiii săi minori.

Menționează că Anatol Matasaru reprezintă un pericol social sporit, avînd la activ zeci de contravenţii şi dosare penale, dar şi defăimări civile ale cetăţenilor (huliganism agravat, dezordini în masă, injurii, insulte, calomnii, inviolabilitatea vieţii personale).

Reiterează că instanţa de fond a omis să analizeze caracterul continuu al actelor de violenţă, dimensiunea digitală a acestora, riscul actual pentru integritatea psihică a victimei Aceasta s-a limitat la o apreciere formală a probelor, fără a evalua cumulativ circumstanţele şi fără a aplica standardul de protecţie prevăzut de lege.

Dincolo de eventualele acţiuni de urmărire penală sau contravenţională ce au fost declanşate în legătură cu plîngerile depuse de victima Fulga Grabovski, consideră că instanţa civilă trebuie să apere victima cel puţin de acţiunile de violenţă digitală orchestrate îndreptate împotriva sa, la fel, cum a făcut cu judecătoarea în privinţa căreia a emis, pe 16 februarie 2026, ordonanţă de protecţie.

Astfel, consideră că noţiunile de „curvă", „putană", „mui*", „vacă", ''actriţă XXL", referirile la sănătatea psihică şi sexualizarea agresivă constantă folosite de agresor în postările şi comentariile sale, precum şi insultele ''nebună", ''schizofrenică" şi ''magalagioaică", pronunţate de agresor în adresa victimei în şedinţa de judecată din 18 februarie 2026, denotă un caracter degradant şi vădit sexist, menit să discrediteze prin atac la demnitate şi discriminare pe criteriu de sex, avînd intenţia de a reduce la tăcere o femeie activist, în mod coordonat.

Persoanele de orice profesie trebuie protejate împotriva violenţei fizice, psihologice şi digitale. Nimeni nu este mai presus de lege sau mai protejat pe criteriu de profesie sau funcţie publică. Aplicarea măsurilor de protecţie nu poate depinde de statutul profesional al victimei, întrucât un asemenea criteriu ar contraveni principiului egalităţii şi accesului efectiv la protecţie.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol".*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *,,termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii".*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că cererea înaintată de Fulga Grabovski împotriva lui Anatol Matasaru cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor a fost respinsă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026.

Astfel, Colegiul conchide că recursul declarat de avocatul Gabriela Kornacker, în interesul lui Fulga Grabovski, la 06 martie 2026 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă *,,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.”*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă *,,instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.”*

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45/01.03.2007 *,,violenţă împotriva femeilor”– act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată”.*

În conformitate cu prevederile normei menționate violența psihologică reprezintă *,,provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar”.*

Aceeași normă identifică violența fizică ca *,,maltratare şi/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar”.*

Conform art. 3 alin. (1^1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie *,,Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie”.*

În conformitate cu art. 12 alin. (1) aceleiași Legi *,,victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violență în familie şi să solicite protecție.”*

În temeiul art. 15 alin. (3) al Legii menționate *,,măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.”*

Prevederi similare se conțin și în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă ,,*Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinței”.*

Potrivit art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,*cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legală.”*

Conform art. 278^5 Cod de procedură civilă *,,în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective”.*

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, *,,declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.”*.

Colegiul civil relevă jurisprudenţa CtEDO, care a reiterat că tema violenţei nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieţii private şi de familie şi protecţia efectivă împotriva violenţei. Tot în acest sens, alin. 2 al art.8 CEDO reiterează că obligaţia pozitivă a statului, în situaţii excepţionale este de a garanta dreptul la respectul vieţii private şi de familie şi protecţia efectivă împotriva violenţei.

În aceeași ordine de idei, violenţa de gen se referă la acţiuni de violenţă (fizică, psihologică, sexuală, economică) care sunt motivate de roluri, stereotipuri sau dezechilibre de putere bazate pe gen. În acest sens, contează contextul şi cauza, nu doar faptul că persoanele implicate sunt de sexe diferite.

Violenţa de gen are definiţii şi caracteristici specifice, care o diferenţiază de un conflict interpersonal general. Violenţa bazată pe gen se referă la acţiunile îndreptate împotriva unei persoane pe baza genului său, fiind adînc înrădăcinată în inegalitatea de putere dintre bărbaţi şi femei şi care presupune următoarele: relaţia de putere unde agresorul încearcă să umilească, să subordoneze sau să controleze victima, profitînd de o poziţie inegală de putere (structurală, economică sau fizică).

Determinând faptul existenței violenței fizice și psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În continuare, Colegiul notează că în cazurile de violență asupra femeilor, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra acesteia.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței asupra femeilor și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între părți.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurentă, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriul administrat la caz atestă că la 16 februarie 2026, ora 13.30, în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a avut loc un conflict între Fulga Grabovski și Matasaru Anatol, care a fost înregistrat video de către ambele părți ale conflictului, ambii fiind activiști civici.

Ca urmare, victima Fulga Grabovski a apelat la 112 și totodată a depus plângerea penală pentru comiterea de către Matasaru Anatol, a infracțiunii prevăzută de art. 169[1] Cod penal.

Din cele indicate de Grabovski Fulga, susținute, de altfel prin înscrisurile – parte componentă a lucrărilor dosarului, se atestă că la data de 17 februarie 2026, agresor Matasaru Anatol a publicat pe pagina sa de Facebook, înregistrarea video din 16.02.2026, fotografia lui Fulga Grabovski cu membri familiei sale fiind parțial hașurată, cât și o postare în formă scrisă reieșind la cele întâmplate în data de 16 februarie 2026.

Totodată, victima Fulga Grabovski, în susținerea poziției sale a invocat că toate postările agresorului Matasaru Anatol au fost preluate de către alte persoane, fiind însoțite de zeci de comentarii cu conținut sexist, defăimător, ofensator și înjositor, acțiuni care reprezintă prin sine persecuție sistematică, violență psihologică, violență digitală, hărțuire sexuală, intimidare publică, expunerea minorilor la risc și incitare la hărțuire colectivă.

La caz, instanța de recurs constată faptul că prima instanță întemeiat a reținut că argumentele invocate de către victima Fulga Grabovski în susținerea poziției sale nu pot servi drept temei de admiterea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor în privința lui Matasaru Anatol.

Or, potrivit art. 2 la Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45-XVI din 01.03.2007, *violenţă sexuală* prezintă prin sine orice violenţă cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relaţii interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepţie, hărţuirea sexuală, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituţiei; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mîngîieri, sărutări, pozare a copilului şi prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acţiuni cu efect similar.

În asemenea circumstanţe, Colegiul consideră că argumentele expuse de către victimă referitor la pretinsele acțiuni de hărțuire sexuală din partea lui Matasaru Anatol, sunt neîntemeiate nefiind probate de către Fulga Grabovski.

Prin urmare, ținând cont de prevederile normelor sus-enunțate Colegiul consideră că prima instanță argumentat a stabilit că în speță postările publicate de către Matasaru Anatol pe pagina sa de Facebook nu pot fi interpretate și încadrate

prin prisma noțiunii de violență psihologică și sexuală prevăzută de Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45-XVI din 01.03.2007, însă, pot fi obiect de examinare, eventual, prin prisma Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Cazul dedus judecății, pe de o parte denotă existența altercaţiei între Matasaru Anatol și Grabovski Fulga, iar, pe de altă parte, din conținutul postării efectuate de agresor, nu au fost atestate premise care au la bază inegalitatea de gen sau dorinţa de subordonare.

Astfel, instanța de fond nu a identificat criteriile în baza cărora, a ajuns la concluzia că conflictul existent între Matasaru Anatol și Grabovski Fulga constituie violenţă de gen.

Prin urmare, circumstanțele particulare ale prezentei cauze deferită justiției, nu denotă în mod fără echivoc faptul că elementele actului de violență (amenințări, umiliri, hărțuire psihologică), care au ca scop menținerea unei stări de subordonare a femeii.

În continuare, se mai reține că, potrivit art. 278^6 alin.(3) Cod de procedură civilă, *este prevăzut în mod expres că declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.*

Însă, Colegiul reține că din conținutul înregistrărilor video prezentate de către părți și explicațiile reprezentantul IP Buiucani al DP Chișinău date în ședință de judecată în instanța de fond, nu au fost constatate careva acțiuni de violență fizică și psihologică din partea presupusului agresor Matasaru Anatol, reieșind din sensul respectivelor forme de violență descrise la art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45-XVI din 01.03.2007.

Mai mult decât atât, începutul înregistrăriilor video marchează acțiunile de filmare a lui Grabovski Fulga, acțiuni întreprinse de Matasaru Anatol, urmate de unele întrebări, ulterior, însă, prima preia rolul activ în cadrul schimbului de replici între aceștia.

Acțiunile lui Matasaru Anatol sub forma adresării expresiilor cu caracter defăimător și injurios față de Grabovski Fulga, fără nicio o îndoială sunt reprobabile, însă, reieșind din faptul că la cazul respectiv deferit justiției, nu au fost atestate criterii privind inegalitatea de gen sau dorinţa de subordonare, este neîntemeiată intervenția statului, prin prisma mijlocului de apărare a drepturilor utilizat la caz de ultima - aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă împotriva femeii.

Or, legea distinge alte modalități de apărare ale drepturilor subiective împotriva acțiunilor sus-enunțate, iar, utilizarea acestora, ține de principiul disponibilității în drepturi ale participanților la proces.

Astfel, că reprezentantul IP Buiucani al DP Chișinău, fiind audiat în ședință de judecată în instanța de fond a susținut că *„...La fața locului părțile făceau înregistrări video reciproce, dna Grabovski Fulga nu a avut de suferit corporal, dar a insistat la efectuarea unei experize”, și consideră că nu există un pericol pentru eliberarea ordonanței de protecție…”*.

Prin urmare, Colegiul reține că din materialul probator administrat în cauză, nu se constată prezența unui risc real și imediat al escaladării acțiunilor de violență din partea lui Matasaru Anatol vizavi de Fulga Grabovski, iar, alte probe, care ar confirma acțiunile de violență reclamate de ultima, nu au fost administrate.

În sprijinul soluției judecătorești sus-enunțate, Colegiul remarcă că scopul eliberării ordonanței de protecție, în cazurile violenței împotriva fimeilor, constă anume în prevenirea unui risc real și imediat pentru viața sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei și în preîntâmpinarea unor acte de violență asupra victimei.

Însă, la cererea privind eliberarea ordonanței de protecție nu au fost anexate probe ce ar confirma temeinicia acesteia, iar, eliberarea unei ordonanțe de protecție în condițiile indicate în cerere urmează a fi probate de partea solicitantă.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs precum că instanța de fond nu a dat apreciere corectă circumstanțelor expuse de victimă, iar, în motivarea încheierii s-a referit doar la faptul că de către victimă nu au fost prezentate probe pertinente și concludente.

Or, instanța de fond, la emiterea încheierii pe caz a luat în considerație toate argumentele invocate de părți și în baza probelor anexate la dosar, precum și ținând cont de prevederile legale care guvernează speța a optat pentru soluția de respingere a cererii depuse cu privire la aplicare măsurilor de protecție a victimelor violenței asupra femeilor.

Totodată Colegiul menționează că nu poate pune la baza instituirii măsurilor de protecție, simpla sesizare cu cerere depusă de Fulga Grabovski cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței asupra femeilor, or aceasta nu este consolidată pe suport probator suficient.

Reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a

respinge cererea depusă de Fulga Grabovski cu privire la eliberarea ordonanței de protecție în privința sa.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către recurentă și avocatul acesteia în cererea de recurs sunt neîntemeiate, reducându-se, în esență doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept indicate în cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței asupra femeilor, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent, din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Reieșind din cele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a respins cererea depusă de Fulga Grabovski cu privire la eliberarea ordonanței de protecție, iar, cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocata Gabriela Kornacker în interesele lui Fulga Grabovski.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 februarie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea lui Fulga Grabovski împotriva lui Anatol Matasaru cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca